

ASSISI-NYT – november 2012
USA-rejse under valgkampen i 2012

Mit yndlingsfoto af Det Hvide Hus taget i maj 2012.

Kære Assisi-venner.

Allerede i foråret 2012 modtog jeg inspirationer fra det indre råd bag Assisi Mission om, at det anbefalede, at jeg – med deltagelse af Assisi Missions særlige meditationsgruppe, hyrdegruppen, i det indre - rejste til Washington i oktober/november 2012 for at være fysisk til stede under den afsluttende del af valgkampen i en forstærket indre støtte til genvalget af Præsident Obama. Det viste sig, at valgkampen ville blive meget intens og tæt, og at Præsident Obama - som den trænede discipel, der har taget ansvaret for en stor opgave som spydspids - ville have behov for intens støtte via vort indre arbejde for gralen i Det Hvide Hus. Dette meditative arbejde for gralen i Det Hvide Hus har vi i Assisi Mission taget et ansvar for siden begyndelsen af 2009 via vore ugentlige meditative tjenester og også under i alt 5 tidligere ophold i USA.

Bente Drikakisi fra Norge modtog samme anbefaling om at tage af sted til Washington under valgkampen, og således begav vi to os d. 27. oktober ud på en opgave, som hyrdegruppen var inviteret med i via det program, vi havde udsendt..

Baseret på de 9 Hyrde-Nyt, som vi fra USA løbende sendte til hyrdegruppen, kan jeg nu til jer alle berette om en rejse og opgave, som – selvom den naturligvis var et krævende indre arbejde med tyngde og modenergi – fik et forløb og en afslutning, som bød på enorm lettelse, glæde, gå-på-mod og styrket entusiasme for lyset hos ikke bare os i hyrdegruppen, men også hos millioner af mennesker verden over.

Ankomst i Washington d. 27. oktober 2012

Vor lange rejse over Atlanten gik fint. Selvom den **er** lang og det indre arbejde med sportrækning krævende, så var det igen en glæde at erfare, at sportrækningen går lettere og lettere hver gang, vi er ude på samme rute. Som jeg har oplevet det flere gange tidligere, er det dog virkeligt noget, der "trækker tænder ud" at komme igennem sikkerhedskontrol og told i Dulles International Airport, den lufthavn i Virginia, hvortil de transatlantiske fly til Washington ankommer. Det tog os næsten 2 timer stående i lange køer at få adgang til "Guds eget land". Det var hjerteskræende hårdt for børn i forældres arme at vente så længe efter en lang, trættende flyvetur, og for os to var det da også noget af en prøvelse.

Da vi endeligt var sluppet ind, fik vi afhentet vor lejebil, der - som den mindste amerikanske lejebil - må svare mindst til en europæisk mellemklassebil - en flot, velkørende Nissan Vectra, der naturligvis er udstyret med automatgear. Det er nu en stor velsignelse for lysarbejdere at køre med automatgear. Der er mindre konkret at være fokuseret omkring.

Vejret var lune 20 grader, da vi begyndte vor køretur og sportrækning fra lufthavnen ind i hovedstaden. Men nætterne er åbenbart kølige nu, for træer og buske har skiftet til de smukke gule, orange og røde efterårsfarver, og det var således en smuk tur i det frodige Virginia. Vor medbragte gps, hvortil jeg havde downloaded et kort for Nordamerika, fungerede fint, og "fru Garmin" talte endda dansk ☺ til os, da hun ledte os gennem Washington til det nordøstlige hjørne af storbyen, hvor vort kloster er beliggende.

Washington Retreat House, maj 2010

Nu i oktober er græsset stadigvæk saftigt grønt og træerne har efterårsfarver

Som I måske har bemærket det via nyhedskanalerne er en stor tropisk storm, Sandy, som sandsynligvis igen får orkanstyrke efter at have raset i Caribien, på vej ind mod den amerikanske østkyst. Jeg har lige checket nyhederne, og nogle meteorologer forudser en meget stor storm med enorme regnmængder, som ventes at ramme mellem delstaterne Virginia og Massachusetts (og det er lige i dette område Washington D.C. er beliggende) tidligt tirsdag lokal tid.

Det største håb omkring Sandy er selvfølgelig, at dens skader minimeres mest muligt og at flest mulige mennesker, dyr og natur skånes for den lidelse, der vil følge i dens kølvand. Må den gøre sit arbejde med "at ruske op" og vække bevidsthed på den mest skånsomme måde.

Præsident Obama modtager en opdatering på sikkerhedsforberedelserne i forbindelse med orkanen Sandy d. 26. oktober 2012

Dag 1 i Washington – Det Hvide Hus

Efter en ganske god 1. nats søvn og en solid amerikansk morgenmad under hyggelig snak med vore søstre på klosteret gik vi i gang med den første tjeneste under denne tur. Det blev en tjeneste med arbejde ind i stor tyngde med den ildagtige gralsvibration, hvor vi blot sidder og "vibrerer" med ild inde i tyngden. Jeg fornemmede en stor alvorsstemning i det indre og tænkte på, om det mon har noget at gøre med, at varslerne omkring orkanen Sandy løbende er blevet mere og mere alvorsfulde?

Efter tjenesten begav vi os mod Det Hvide Hus. Da vi nu havde en lejebil, tillod vi os den luksus at køre helt til Union Stations parkeringsanlæg – også for at vor gps, "fru Garmin" kunne lære os vejen. Det fik vi naturligvis en hel del sjov ud af, især fordi hun faktisk ikke kendte den det allersidste stykke, hvor vi skulle dreje ind i anlægget. Men ind kom vi dog på egen hånd og tog vort så kendte metrotog til Det Hvide Hus, hvor vi straks satte os på den så

velkendte bæk i parken overfor nordsiden af Huset. Efter en halv times tjeneste begyndte vi vor vandring med offerild rundt om Huset. I forhold til vor tilsvarende vandring i maj måned og det gentagne indre arbejde hjemmefra med i mange tjenester at være bevidste om at styrke denne mur af beskyttelse kunne vi denne søndag konstatere, at den var relativt intakt, og at det således var et mindre krævende indre arbejde, end vi umiddelbart havde forstillet os.

Det Hvide Hus d. 28. oktober 2012

Vejret var endnu mildt om end gråt, og vi gik fortrøstningsfulde på café til hyggesnak med kaffe, the og kage. Washington lå relativt stille hen denne søndag, men det havde jeg da oplevet tidligere søndage i byen. På caféen begyndte sms'er at tikke ind på vore mobiltelefoner. Vor familie viste deres bekymring for vores sikkerhed, og ville absolut høre, hvor vi befandt os, og om vi havde det godt. *"Jo, vi har det da fint og er ved godt mod. Vi sidder og hygger os på en café tæt på Det Hvide Hus"*, var vore svar. Vor hjemtur i den lejede bil var også vældig hyggelig og fornøjelig, fordi pludselig var fru Garmins stemme blevet ganske svag og lettere forvrænget. Heldigvis havde vi da anvisningerne på gps'ens kort, så selvom vi havde svært ved at høre vor nye veninde, så fandt vi da sikkert hjem. Først da opdagede vi, at vor kære frue var svag og forvrænget i stemmen, fordi jeg havde holdt hende over munden 😊 (holdt hånden over højtalerudgangen).

Vel hjemme på klosteret hen mod aften læste vi nyhedsopdateringerne om den forventede orkan, og da begyndte vi at forstå vor families bekymring og lovede dem, at vi ville holde os i kontakt, så meget det var muligt i den kommende tid.

Vi tilbragte en vejmæssigt rolig nat, hvor vi begge fortsatt arbejdede ind i tyngde og forholdt os til modkræfter. En helt naturlig nat i denne fase af et indre arbejde.

Dag 2 i Washington – indre forberedelser på orkanen Sandy

Mandag morgen var vejmæssigt stadigvæk rolig bortset fra den kraftige og vedvarende regn, der nu var sat ind. Efter endnu en god amerikansk morgenmad med scrambled eggs og godt brød indkøbt på Union Station satte vi os til den anden tjeneste for gralen i Det Hvide Hus. Den blev helt anderledes end søndagens tjeneste, idet det nu blev helt tydeligt, at vi blev koblet ind i et arbejde med at forberede den hjælp til USA, som ville være gavnlig i de kommende timer og dage som følge af den lidelse, som ville følge i Sandys kølvand. Vi arbejdede intenst med at nedfælde Kristi medfølelse og kærlighed, og i nok en halv times tid vibrerede vi den ind i gralen i Det Hvide Hus. I slutningen af tjenesten blev også Jesu og Marias Hellige Hjerter og Maria i hendes aspekt som omsorgens og nænsomhedens moder intensiveret, og da vi efter 1 time og kvarter var færdige fornemmede vi, at det indre forberedende arbejde nu var relativt godt i gang.

Efter tjenesten modtog vi en inspiration om Sandys virkninger og muligheder, som vi hermed deler med jer alle:

Bente D.:

Under dagens tjeneste fikk jeg et sterkt inntrykk av, at det er planlagt at vi er her under disse dager hvor stormen herjer. Uten at det ble stilt noe spørsmål om det, kom det altså en sterk forståelse rundt dette. Vi er med på å vibrere ut de favnende hjertevibrasjoner som trengs under denne stormen, hvor mange mennesker vil bli kraftig rammet, og noen miste alt hva de eier.

Fader-Moder-Gud, hva kan vises overordnet om stormen Sandy?

Stormens betydning vil være en vekkelse av menneskehetens hjertesentre til å gå dypere innad, for under slike store naturkatastrofer, og også andre tragedier som skjer, er det en dypere hjelp til en vekkelse med å følge veien til et mer søster- og broderskap i verden - å stå sammen i en Enhet, i stedet for en dualitet. Det vil være en innflytelse på bevissthetsutviklingen for mange amerikanere når de går mer innad. Et løft som er nødvendig for å se mulighetene ved det å være en verden i Enhet.

De lavere klasser, samt middelklassens borgere vil nå kunne nyte godt av sunnhetsreformen som Obama og hans regjering fikk et gjennomslag for. De hadde ikke hatt muligheter til å oppsøke leger/sykehus o.l. etter en slik storm som fratar de alt hva de eier, om ikke sunnhetsreformen allerede var trådt i kraft. Nå får de, med stor glede, erfare hva det innebærer å ha denne muligheten.

Stormen, med alt regn, snø og oversvømmelser som skyldes inn over disse steder, vises som om det renser opp noen dype kollektive lag. Noen lag som må renses vekk, for det skal ikke lenger med videre. Det er som om det har hatt sin virkning og tid, men som nå er over.

Hva kan vises om stormens mulige innflytelse på valgkampen?

Obama velger å stå side om side med sitt folk under denne stormen, han flykter ikke vekk fra Washington. Med disse handlinger viser han mer enn mange ord, at han ønsker å løfte sine medbrødre og -søstre i den vanskelige tiden, og det er som om han ser seg tilbake for å være sikker på at han får med seg alle sammen. Etter disse store ødeleggelser, hvor noen mennesker står igjen med nesten ingen ting tilbake, ser det ut til at flere velgere vil gi sin støtte til Obama for en ny fireårsperiode - velge et liv for et felles USA, samhörighet og likevekt.

Bente W.:

Vi er ligesom i en intens indre lytten og venten på orkanen Sandy, som måske vil være den største, der nogensinde har ramt USA's østkyst og måske i landets historie. Hvad kan vises?

Det vises, at naturens kræfter er gået sammen for at skabe en form for gennembrud i bevidsthedsvækkelse. Det er Moder Jord, der vånder sig under det fortsatte misbrug og hensynsløsheden over for naturens riger, som menneskebørnene udviser. Det kan også ses som, at det er tilladt og muliggjort fra de indre guddommelige rigers side som en hjælp til vækkelse af bevidsthed, og som en hjælp til, at broder-/søsterskab, solidaritet og sammenhold fremmes. Som en hjælp til at bryde nogle af de egoismens lænker, som på nogle områder ligger så tungt og er så fastlåste i en nation som USA, der på grund af sin rigdom kunne gøre det så meget bedre i forhold til sammenhold, solidaritet og vilje til at dele ud af det, som de få har så meget af.

Vi kan være bevidste om og være instrumenter for, at der går en renselsesbølge i det indre, der sammen med den voldsomme renselse i det ydre går som en indre renselse af slør og grå, tungere bevidsthedslag. Det er en renselsesbølge i det indre, der kan fremmes også på grund af den stilhed og afventen, som lige nu hersker. Mennesker er gået indad, i og med at de er gået ind i deres hjem. De kan ikke lige nu være aktive i det ydre og gå rundt og lade sig fornøje. De går indad, nu hvor de er tvunget til at søge ind i deres hjem.

Kan der vises noget om orkanens ydre konsekvenser – hvor ødelæggende den vil blive?

Der vises oversvømmelser, nedbrud i el-forsyning, væltede træer, beskadigede huse. Det vises, at den trækker et spor af ødelæggelse efter sig. Det vil blive voldsomt også i det ydre.

Kan der vises noget om dens muligheder i valgkampen? Hvad vil mest sandsynligt ske i forhold til kampen mellem demokraterne og republikanere og mulighederne for genvalg af Obama?

Det vises, at Obama vil vokse i mange amerikaneres bevidsthed. Han står som den samlende landsfader. Der er stor sandsynlighed for, at det vil have en positiv virkning på Obamas muligheder for genvalg. Han vokser i folks bevidsthed, for han har det udviklingsniveau, der gør, at han virkeligt kan være den samlende faderskikkelse med medfølelse og samtidigt vil han med beslutningskraft, vedholdenhed og engagement hjælpe og skabe muligheder.

Er der andet, der ønskes vist?

Se det som om, at solen stiger op igen. Se det som muligheder for, at lyset styrkes, og at den lidelse, som orkanen medfører, giver åbninger for, at lyset styrkes, og at en ny dag oprinder. Solen stiger op i øst.

Dag 2, mandag, i Washington

Indedag i klosterets bibliotek i afventning af Sandy.

Bente er ved at nedskrive inspirationen, som vi modtog efter dagens tjeneste

Selvom det utvivlsomt bliver en svær tid for tusinder, måske millioner af mennesker på USA's østkyst, kan vi da med mod og forhåbning se frem til den intense hjælp, der vil være i det indre til de bevidsthedsløft og hjertevækkelser, som vil kunne bringe flere amerikanere i større samklang med Gud og de idealer om broder-/søsterskab, solidaritet og sammenhold, som i Den Nye Tid vil være en selvfølge, og ikke blot – som i vor tid – ses meget smukt udfoldet under katastrofer. På trods af al den lidelse og smerte, som Sandy vil medføre, og som vi beder for er så skånsom som overhovedet muligt, kan vi glæde os over den gave, der vil ligge på den anden side.

Og hvor er det med stor respekt og glæde, at vi følger Obamas reaktioner og udspil i disse dage. I går søndag aflyste han sit program for de næste dage og afblæste valgkampen for at forblive som præsidenten og landsfaderen i Det Hvide Hus. Det er ægte lederskab, vi ser – enkelt udtrykt i de få ord, han i dag gav i et interview, da han blev spurgt, om han ikke er bekymret for sin valgkamp:

»Jeg er bekymret over konsekvenser for familier. Jeg er bekymret over konsekvenser for redningsfolk. Jeg er bekymret for økonomien og transportsektoren. Valget vil klare sig selv i næste uge«.

Obama giver en opdatering på orkanen Sandy i Det Hvide Hus d. 29. oktober 2012

Klokken er nu blevet 16.30 i Washington og vi mærker, hvordan uvejret tager til. Vi sidder fortsat godt og lunt inden døre, men ved naturligvis ikke, hvad de næste timer og dage vil bringe, og om også vi her rammes af strømafbrydelser. Søstrene på klosteret har købt ekstra ind af vand og batterier til lommelygter, så vi skal nok klare os. Vi vil – om muligt - søge at holde jer opdaterede, også om det program for vore dage, som nu må ændres.

Omgivet af rådgivere modtager Præsident Obama en opdatering på den løbende respons på orkanen Sandy i "the Situation Room" i Det Hvide hus d. 29. oktober

Dag 3 i Washington – dagen efter Sandys hærgen af USA's østkyst

Så er det blevet dag i Washington efter natten, hvor Sandy gik i land. Mellem kl. 19.00 og midnat i går var den på det højeste her i Washington, hvor Bente og jeg valgte at gå tidligt i seng – medbringende batteridrevne lygter som et nødvendigt hjælpemiddel, hvis vi mistede elforsyningen.

Det blev naturligvis en meget usædvanlig nat. I det ydre kunne vi høre, hvordan orkanen lød som et eksprestog, der nærmest konstant drønedede lige forbi vore vinduer, og i det indre var vi hele natten delagtige i det indre arbejde som redskaber for en enormt kraftfuld, brændende indstrømning, der søgte at bane sig ind i tunge bevidsthedslag. Vi lå vågne i samme perioder i nat med denne enorme brænden i alle vore legemer – ingen bekymring eller angst, men blot dette brændende indre arbejde, der holdt os vågne. Over midnat begyndte orkanen at løje af, og da vi om morgenen kiggede ud i haven var 24 timers voldsom regn blevet til en langt mere stille, men iskold dryppen.

Det var med stor taknemmelighed vi stod op tidligt i morges. Alle på klosteret takkede vi Gud. Her i vor lille oase i det nordøstlige Washington havde orkanen ingen skade gjort, så vidt vi kunne se, og slet ikke her på klosteret. Vi har det fortsat varmt og godt, og alt fungerer som det plejer. I disse tidlige morgentimer kunne vi konstatere, at så skånsomt havde naturens kræfter ikke efterladt andre områder på den amerikanske østkyst. Som I sikkert alle har bemærket det, er især staterne New York og New Jersey meget hårdt ramt, og det vil vare længe før den ellers så travle New York City og Manhattan igen kommer op i omdrejninger. Ca. 7 millioner mennesker er uden strøm, tusinder af huse er ødelagte og

store områder med gader, huse, trafikknudepunkter, undergrund m.v. er oversvømmet. Det vil tage lang at genoprette skaderne, og mange tusinde mennesker kan ikke vende tilbage til deres hjem. Millioner må sidde i hjem uden strøm i de kommende dage, og da orkanen har trukket kulde med sig, bliver det meget svært.

Selvom hele Washington D.C. blev meget mere skånet end de nordligere kystområder, er alt fortsat lukket. Alle uddannelsesinstitutioner samt offentlig transport og offentlige kontorer er lukket tirsdag. Der kører igen biler på vejen uden for klosteret, men med mindre man har en sådan, er det endnu ikke muligt at komme rundt over længere strækninger. Skønt Bente og jeg har bil, som I ved ☺, så forbliver vi på klosteret hele dagen i lydhørhed over for det indre arbejde, der er meget krævende p.t.

Vor tjeneste her til morgen blev en fortsættelse af nattens indre arbejde. I en time arbejdede vi ind i tyngden med de brændende strømme. Vi fik billeder og forståelser af, at vi gik ind med Kristus og Ærkeenglen Michael i de tunge bevidsthedslag, som det er planen at forvandle, men der skal helt tydeligt mere arbejde til, førend opstandelseskraften kan aktiveres og gennembrud kan skabes. Jeg fik næsten konstant under tjenesten billeder af slør omkring både hjertecenter og det mentale legeme, der lå som et tungt, gråt skydække, og Bente mærkede, hvordan der var lag af chok og lammelse. Selvom vi til slut i tjenesten også arbejdede med at fremme Maria-strømme som omsluttende og medfølelse kærlighed og omsorg, var det tydeligt, at disse endnu ikke kan nå ret mange. Det er endnu for tidligt. I det arbejde kaldte jeg spontant på Ærkeenglen Michael, og det blev meget smukt vist, at han banede vejen for, at Maria og hendes store englehierarki kan komme frem. Hendes strømme lå ligesom i en forlængelse af Michaels gyldne gennembrudskraft.

I den nyhedsstrøm som vi stiftede bekendtskab med efter tjenesten, blev jeg meget berørt, da jeg læste, at Barack Obama ifølge BBC har erklæret store dele af de ramte områder - herunder millionbyen New York - for katastrofeområde. USA Today beretter, at det er et usædvanligt skridt. Normalt bliver sådanne katastrofe-meldinger først erklæret senere, men de åbenlyse problemer i områderne berettigede en ekstraordinær indsats.

Med katastrofe-erklæringen kan der blive overført penge fra statskassen, så man kan komme hurtigt i gang med oprydningen og redningsarbejdet. Bistanden kan omfatte tilskud til midlertidige boliger og reparationer af huse, billige lån til at dække uforsikret ejendom - og andre programmer til at hjælpe enkeltpersoner og virksomhedsejere, lyder det i en pressemeddelelse ifølge USA Today.

Da jeg læste dette i stor glæde og bevægelse, mærkede jeg, hvordan inspirationen fra i går var i gang med at folde sig ud:

Det vises, at Obama vil vokse i mange amerikaneres bevidsthed. Han står som den samlende landsfader. Der er stor sandsynlighed for, at det vil have en positiv virkning på Obamas muligheder for genvalg. Han vokser i folks bevidsthed, for han har det udviklingsniveau, der gør, at han virkelig kan være den samlende faderskikkelse med medfølelse og samtidigt vil han med beslutningskraft, vedholdenhed og engagement hjælpe og skabe muligheder.

Washington Retreat House om morgenen d. 31. oktober, hvor solen stiger op igen

Dag 4 i Washington – den nye dag gryr

Natten mellem tirsdag og onsdag, var en helt anderledes nat, end den forudgående, hvor orkanen Sandy rasede. Vejret var blevet fredeligt, og også det indre arbejde var mindre krævende. Selvom vi vågnede flere gange i løbet af natten, var der ikke den samme intense nedfældning af ild, som natten før under orkanen.

At stå op tidligt onsdag morgen var med en glædesfyldt følelse af, at **nu gryr den nye dag** – både i det ydre og også i en fornemmelse af stille glæde, fortrøstning og håb i det indre. Skydækket spredte sig i morgentimerne over Washington, således at en klar blå efterårshimmel begyndte at dukke frem. Smukt og opløftende var det at betragte en gylden, livgivende solopgang i øst.

Tjenesten i dag onsdag, var helt anderledes end de sidste dages krævende indre arbejde i tyngde. Det var en uendeligt smuk og bevægende tjeneste, der flød meget mere, end vi oplevede det i de dage, hvor vi arbejdede ind i tyngden med ild.

Under guidning med mange billeder og forståelser fra de kære indre venner startede vi med at gøre lysvejen mellem Assisi-gralen og gralen i Det Hvide Hus bredere og mere intenst vibrerende, således at Assisi-gralen på dybere måde kan hjælpe i forløsningsarbejdet i USA efter orkanen Sandy. Under flere musikstykker arbejdede vi med at nedfælde Assisi-gralen i gralen i Det Hvide Hus, således at Kristi medfølelse kærlighed kunne styrkes betydeligt. Dette ville også styrke gralen i Det Hvide Hus' evne til at forvandle, blev det vist. Det var meget stærkt at stå i den strøm, der fik Assisi-gralen til at stige ned i gralen i Det Hvide Hus, således at disse to grale til slut fornemmedes at smelte sammen. Jeg fik nogle meget bevægende billeder af, at gralen i Det Hvide Hus herefter strømmede over med Kristi

hjerterblod og den medfølgende kærlighed, og det blev inspireret, *"at denne kan nu nå de mest berørte områder i New Jersey og New York ad de lysspor, der var skabt siden orkanen gik i land. Det enormt brændende indre arbejde, vi har været på fra den gik i land og indtil tirsdag aften, handlede om at skabe lysveje, således at gralen i Det Hvide Hus kunne strømme over og flyde op i de berørte områder. Det var Ærkeenglen Michael og den gyldne ildagtigte kærlighed, der banede vejen, således at Maria og den medfølgende kærlighed kunne flyde ind i de berørte områder"*.

I slutningen af tjenesten holdt vi efter indre anvisning fokus på Obama. Vi stod i den strøm, der går til ham, og hjalp med at forstærke den. Rådet inspirerede under denne del af tjenesten, *"at som den store trænede discipel, han er, er han trådt frem blandt sit folk helt i samklang med sin indre mestergruppe, men han har brug for megen indre støtte. Det er en enormt krævende tid for ham. Han skal tage nogle beslutninger, der har store konsekvenser også for den amerikanske økonomi. Der er brug for megen støtte"*.

*Obama besøgte d. 31. oktober 2012 New Jersey
og taler her med et af ofre for Sandy,
mens medfølelsen strømmer fra ham*

Efter tjenesten stillede vi begge ind i rådet med hovedspørgsmålet om, hvordan det ser ud lige nu med det indre arbejde efter Sandy. Der kom følgende uddybninger:

Bente W.:

Det vises, at det går helt efter planen. Det er et rigtigt gavnligt arbejde, som vi i hyrdegruppen har lavet indtil nu. Det er helt efter planen, at gralskærligheden nu når op i de mest berørte områder i New Jersey og New York. Det er især New York med Manhattan som finansverdenens centrum, hvor der er så megen misbrug af penge og magt, der er ramt. Det handler om en vækkelse i et forsøg på at bryde denne forvrængning. Det er et led i det store, overordnede arbejde med at bryde mørkets magt over pengestrømmen på jorden. Der er således et meget højere perspektiv, der ligger bag lidelsesbølgen, der er sat

i gang af orkanen Sandy. En kamp på et meget høyere plan for at bryde mørkets magt over pengestrømmen på jorden. Det skrider fremad ifølge de høyere planer med at redusere mørkets magt på jorden.

Vi kan have fortrøstning. Det går helt etter planen for denne oppgave. Det må jeg meget gerne melde ud i hyrdegruppen, for nogle er koblet meget dybt ind i det indre arbejde, og er meget præget af det.

På spørsmålet om, hvor vi anbefales at bruke vor tid onsdag ettermiddag, kom meget klart Det Hvide Hus. Vi blev bedt om at være omkring Det Hvide Hus og være bevidste om, at sende den hjælp ind i Det Hvide Hus og Det Ovale Værelse, som Obama har brug for.

Bente D.:

Det er som om det har slått krakeleringer/sprekker i de tunge fastlåste bevissthetslag i menneskeheten rundt om. Og etter stormens herjinger og rystninger vil deres hjerter åpne seg opp til noen dypere lag med en større forståelse av samhörighet, fellesskap og enhet. Flere og flere vil åpne seg opp for mer demokratisk samfunn. Under tjenesten i går, var det som om menneskeheten var lammet av sjokk og vantro etter hva som har skjedd de siste par dager.

Jeg fikk inntrykk av at Obama vil fremstå som en større og større landsfader, og flere og flere vil etterhvert oppleve at vi må stå sammen og hjelpe hverandre fremad og oppad. Stå side om side med hverandre for å løfte.

De strømmer, som er nedfeldt i gralen ved Det Hvite Hus, flyter nå videre til en menneskehet i sorg og lidelse etter deres enorme store tap. De vil favnes, trøstes og næres av disse kjærlighetsfulle vibrasjoner. Det er som om Maria og hennes riker av engler slår deres kapper rundt de rammede av stormen, for å trøste, hjelpe og løfte.

Hvor anbefales det at vi drar, når vi nå skal inn til Washington i ettermiddag?

Det anbefales at vi drar inn til Det Hvite Hus og arbeider, for Obama trenger all den indre hjelp og støtte han kan få i disse dager.

Jeg fikk et bilde av Obama med et fantastisk flott lys rundt seg, når han nå reiser rundt om for å vise sin medfølelse og gi den hjelp han kan etter denne stormens herjinger og ødeleggelser.

*Søstrenes spisesal på klosteret
Vi bliver rigtigt forkælet med dejlig mad og megen god samtale*

Efter endnu en velsmagende frokost hos søstrene drog vi på udflugt med vor nye gode veninde, fru Garmin. Vi har ikke været ude af klosteret i de sidste to dage, og det var herligt igen at komme ud i den friske luft. Efter nogle indkøb for søstrene parkerede vi atter bilen i Union Stations parkeringsanlæg og tog metroen til Det Hvide Hus. På vor sædvanlige bæk i Lafayette-parken over for Det Hvide Hus, fortsatte vi morgentjenestens arbejde med at intensivere gralen i Det Hvide Hus, som Obama og hans stab kan hente den hjælp fra, som de har så megen brug for i denne svære krisesituation.

Da vi på vor indkøbstur havde købt brød, kunne vi afslutte eftermiddagen ved Det Hvide Hus med at gå i Frans' fodspor i forhold til vore kære brødre, de små eger. Det var naturligvis en glædesfyldt stund med de smukke, livlige, små dyr, hvor nogle af dem var så tamme, at de - som det ses - gerne ville spise af hånden.

I Lafayette-parken over for Det Hvide Hus

Det var i øvrigt glædeligt ved selvsyn i dag at erfare, hvor skånsom Sandy har været ved Washington. Det var ikke kun i vort afskærmede og beskyttede område i det nordøstlige hjørne, der var skånet. Også byens smukke centrum lignede sig selv, og der var igen et mylder af mennesker omkring Det Hvide Hus og i alle de områder af Washington, vi var i her i dag. Potomac-floden gik ikke over sine bredder, og kun relativt få har været uden strøm. Men der er jo også så rigeligt at rette op på i staterne New York og New Jersey.

Da vi godt hen på aftenen vendte tilbage til klosteret, var der en overraskelse til os. Den sidste dag i oktober er Halloween, og vi havde da spurgt søstrene, om der i Washington sker noget særligt på denne aften. *"Nej, i vort område af Washington, der er fyldt med kirker, klostre og katolske uddannelsesinstitutioner, kommer der ingen Halloween-overraskelser,"* sagde de. Vi slog os til tåls med dette, men da vi sad og spiste en sen aftensmad, blev vi pludselig kaldt til entreen af Søster Josephine, som sagde, at der var kommet en gæst til klosteret, som hun ikke vidste, om hun skulle lukke ind. Vi skyndte os ud og mødte et herligt syn, som det ses nedenfor:

*Sr. Miriam udklædt som Halloween-spøgelse
Sr. Mary Mulligan og alle vi andre morede os herligt*

I denne humor og glæde endte vor onsdag. Samtidigt mærker jeg fortsat den dybe, indre alvor og tænker med medfølelse på alle de mennesker i USA, der så brat er kastet ud i lidelse. Og jeg tænker på Obama, der så flot håndterer denne svære krise, og står som den medfølelse og også beslutsomme landsfader. Jeg tænker på hans medarbejderstab, og de tusinder af mennesker, der nu skal i gang med det store arbejde med at genoprette de mange skader.

*På rundrejse i Virginia med Obama
Her er vi i en café på vej til Monticello*

Dag 5 – Virginias Monticello med sportrækning og indstrømningsarbejde

Vi drog af sted i højt humør og konstaterede atter, at det var betydeligt lettere at gøre lysvejen fra gralen i Det Hvide Hus til Monticello bredere. (Monticello er Thomas Jeffersons hus og plantage i Virginia. Thomas Jefferson var USA's 3. præsident og en af de mest betydningsfulde af USA's landsfædre. Han skrev bl.a. Uafhængighedserklæringen og var medforfatter på Forfatningen). Det er 3. gang, at jeg kører i dette spor, og da vi også var der i gruppen i maj i år, er det 2. gang for Bentes vedkommende. Meget sjov og glæde blev der da også plads til på vejen, bl.a. også med "fru Garmin" – vores helt uundværlige veninde og hendes febrilske forsøg på at få os tilbage på rette vej, når vi laver afstikkere, som f.eks. til caféen ovenfor.

Velankommet til Monticello tog vi straks op til Thomas Jeffersons bemærkelsesværdige hus på toppen af bjerget, og for at udnytte den tid, vi havde til rådighed, på bedst mulige måde valgte vi at undlade rundvisningen i huset, men vandrede i stedet rundt om huset i den store cirkel i plantagen, der omkranser huset – i en beskyttelse af indstrømningsfokusset. Herefter satte vi os ned og stillede os bevidst til rådighed for den indre hjælp, der blev givet. Det er en uendeligt smuk indstrømning, der går ind til gralen på Monticello. Den opleves både meget healings- og Helligåndspræget – som en kæmpemæssig naturgral til believeelse af naturens riger – og også med de vibrationer og strømme, som stimulerer højere, idealistisk og abstrakt tænkning. Det var således meget smukt og opløftende at arbejde i denne strøm, og vi fornemmede, at den blev væsentligt intensiveret. Bente så det som, at indstrømningen "skruede" sig i en cirkelbevægelse længere ind i de æteriske/fysiske lag.

*Monticello – Thomas Jeffersons plantage i Virginia
Vi er på vandring rundt om huset og nyder den fantastiske udsigt
over Virginias kuperede, frodige natur og Jeffersons køkkenhave,
som på hans tid var med planter og urter ellers ukendte i USA*

Vi afsluttede opholdet på Monticello med en hyggestund med vort amerikanske vennepar. Også under denne valgkampagne er Vince Isner frivillig hjælper for Obamas kampagnestab, og i denne weekend er han ude og ringe dørklokker for at hjælpe registrerede demokratiske vælgere frem til valgstederne med den legitimation, som er nødvendig. I nogle stater med republikansk domineret kongres og guvernør er valgbehandlinger besværliggjort, idet disse stater for nylig har vedtaget valglove, der kræver dobbelt billedlegitimation, hvilket fattige vælgere (demokrater) sjældent har eller har mulighed for at skaffe sig. Retssystemerne i de pågældende stater har dog som regel underkendt disse love, men det er jo endnu et eksempel på, hvor indædt og "beskidt" den amerikanske valgkamp er.

Vince Isner fortalte os om den mest troværdige hjemmeside for de mange meningsmålinger og statistikker, som vi bliver overdænget med i den amerikanske valgkamp. Den hedder www.fivethirtyeight.com, og bag den står den nu så kendte statistiker Nate Silver. Den er fuld af nyttig information, og mens den ikke hævder at være 100% præcis, er den en af de bedste kilder til information, sagde han. Vince fortalte endvidere, at "*lad os håbe, at disse målinger og analyser er korrekte, for de giver Præsident Obama en svag føring.*" (Nate Silvers prognoser for valget viste sig at stemme).

Vi drog herefter mod Williamsburg, som ligger ca. 200 km sydøst for Monticello. (Williamsburg var USA's hovedstad i 1700-tallet, og er efter et omfattende restaureringsarbejde nu et kæmpestort, levende museum fra kolonitiden i USA). Denne rute har vi endnu ikke kørt, og således var sportrækningen da også mere krævende, og vi kom

trætte men glade frem til vort charmerende sydstats-motel. Det var blevet mørkt, så vi kunne ikke se ret meget af vore omgivelser, og tog i stedet hen til en nærliggende restaurant for et varmt aftensmåltid, førend vi allerede kl. 21.30 lå i vore senge til en nat, der igen blev præget af renselsesarbejde og modkræfter.

Dag 6 – Virginias Williamsburg med sportrækning og indstrømningsarbejde

Næste morgen kunne vi tage omgivelserne mere i øjesyn. Det er et meget charmerende og kønt område af Virginia, se blot vort motel nedenfor i typisk sydstatsarkitektur. Smukke vinduesindfatninger og søjlegange er fortsat den mest almindelige arkitektur i Virginia.

*Så er vi klar til at drage ud på indstrømningsarbejde i Colonial Williamsburg
i vor "lille" amerikanske lejebil*

Inden vi drog mod Colonial Williamsburg lavede vi en tjeneste med musik på motellet. Igen arbejdede vi i en intens ild med fokus både på det indstrømningssted, vi befandt os i, samt på Gralen i Det Hvide Hus. Da vi alle nætter og også på nogle tidspunkter i løbet af dagen har oplevet det naturlige pres af modkræfter i denne intense tid med stærk friktion, og da dette tærer på vore kræfter, kaldte vi i tjenesten på Ærkeenglen Michael, og bad ham stille en engel til rådighed for os, hvis det var i overensstemmelse med guddommelige love, for at vort tjenestearbejde kunne blive endnu mere flydende og intenst. Jeg fik et indtryk af, at der blev givet ekstra beskyttelse, og så må vi jo se, hvad dette vil indebære de næste dage.

Så var vi klar til at drage ud. Vi så begge meget frem til at fordybe os i det levede museum "Colonial Williamsburg" – ikke mindst efter inspirationen, der kom måneder før vor afrejse, og som er gengivet i Hyrde-Nyt sendt ud til jer alle lige før vor afrejse mod USA:

Vi anbefales at arbejde i Williamsburg som et indstrømningssted for det bedste i de amerikanske idealer, i den frihed, opfindsomhed, skaberkraft, som ligger som en form for guldet i folkesjælen. Der er Williamsburg ligesom et arnested for skaberglæden, opfindsomheden, den kreative tænkning i USA, der har ført til, at USA har stået for masser af menneskehedens teknologiske fremskridt. De mest betydningsfulde af alle teknologiske fremskridt i menneskeheden er skabt i USA. Williamsburg indeholder ligesom denne skaberglæde, opfindsomhed, innovationslyst, kreative tænkning. Når vi opholder os i Williamsburg, kan vi vide, at det er et indstrømningssted, og at vi skaber triangelen Washington-Monticello-Williamsburg. Det er vældigt, vældigt gavnligt. Den tur må vi godt holde som en høj prioritet.

Og vi blev bestemt ikke skuffede. Det var meget smukt i ca. 6 timer at vandre rundt i dette levende kæmpe-museum for USA's hovedstad i 1700-tallet. Gennem store donationer fra Rockefeller-fonden er der lykkedes at restaurere og genopbygge hele området omkring den i datiden så betydningsfulde bymidte som den så ud, og gennem museums-guider udklædt som dengang er det blevet til et levende museum. Der lå naturligvis et skær af nostalgi og romantik over det hele, som ikke stemmer med, hvordan det må have været at leve på dette sted i 1700-tallet. Den dengang stadigt mere intense konflikt med England i denne første engelske koloni må have været en vanskelig tid, der jo også var præget af datidens lidelser med epidemier, fattigdom og sultperioder, når høsten slog fejl. Konflikten med England kulminerede i, at kolonien Virginia erklærede sig uafhængig og senere sammen med de øvrige 12 oprindelige kolonier med udstedelsen i Philadelphia af Den Amerikanske Uafhængighedserklæring udløste den blodige uafhængighedskrig under ledelse af George Washington, der førte til, at Amerikas Forenede Stater blev en realitet i slutningen af 1700-tallet.

Et lille udsnit af 1700-tallets hovedgade i Williamsburg

Opfyldte af den megen friske luft, de charmerende omgivelser og den smukke indstrømning i Williamsburg startede vi sent på eftermiddagen den ca. 250 km lang hjemrejse mod Washington med sportrækning til tredje "ben" i triangelen, der går Washington-Monticello-Williamsburg.

Også denne tur blev ganske krævende indre arbejde, men alligevel gik den hurtigere og nemmere, end vi havde forestillet os inden. Det amerikanske vejnet er virkeligt en gave at køre på, især når der ikke er den trafik, som vi så på den modgående del af motorvejen, hvor tusindvis af bilister sneglede sig i kilometervis lange køer ud af Washington for at holde weekend i Virginia. Der var ingen køer i vore vejbaner, og vi susede således i mørket hjem til klosteret på den tid, som fru Garmin havde forudset – nemlig stedse med den tilladte hastighed og "grønt lys" hele vejen.

I morges modtog jeg en inspiration om vort arbejde i Virginia:

Der vises et meget smukt billede af, hvordan indstrømningen og vibrationerne fra de høje råd bag USA, der står bag de store idealer i landet, og som stimulerer innovationslyst og skaberglæde, blev trukket længere ned i Williamsburg.

Der ligger en form for beskyttelse over Williamsburg og den gamle historiske bydel, således at når mennesker kommer der, bliver de ikke bare mindet om tidligere tider, men også mindet om de idealer, der ligger bag USA, og som de kan stræbe efter at manifestere bedre og bedre.

Det lykkedes vældigt godt. Der vises en gylden lysvej til Monticello og fra Monticello til Williamsburg og igen op til Washington.

Også det nyere Williamsburg er holdt i en arkitektur, der harmonerer med 1700-tallet

Dag 7 – Washington med hovedfokus på gralen i Det Hvide Hus

Vi vågnede op efter endnu en krævende nat med renselsesarbejde og modkræfter, og jeg fik både aftenen før og her til morgen stærke indre fornemmelser af, hvor stærk friktionen er i det i disse dage. Som vi har oplevet det under næsten alle tidligere tjenester her i Washington, varede det da også noget, før den meget lodrette, ildagtige indstrømning flød uhindret ind i gralen efter megen påkaldelse af Kristus og Ærkeenglen Michael. Men da den først flød ind gennem vor gruppegral, er det med den så kendte oplevelse af, hvor intenst vibrerende og lysende gralen i Det Hvide Hus er, og hvordan den strømmer over i et kæmpemæssigt opstandelsesflow.

Efter tjenesten bad vi om indtryk lige nu i de sidste dage før valgdagen. Der kom følgende:

Bente W.:

Er der noget, vi bør dele med hyrdegruppen omkring særlig opmærksomhed her de sidste dage inden valget d. 6. november?

Bente og jeg anbefales at stå vedholdende i strømmen med hjælp til gralen i Det Hvide Hus. Hele hyrdegruppen kan have bevidsthed om, at den sidste tid op til valget er fyldt med friktion, men det, at vi vedholdende står i indstrømningen til gralen i Det Hvide Hus, vil hjælpe. Det kan hver især bekræfte, at hun/han gør. Vi kan hver især bekræfte: "I Kristi navn står vi i indstrømningen til gralen i Det Hvide Hus". Det vil intensivere hjælpen til gralen i Det Hvide Hus og til Obama og også gøre det lettere for alle at stå i den indre friktion og kamp, som også afspejles i det ydre – den indre kamp mellem lys og mørke. Vi kan simpelthen blive ved at bekræfte: "Jeg står i strømmen til gralen i Det Hvide Hus". Det kan vi jævnlige bekræfte de næste dage.

Der er så megen spænding om valgresultatet – også hos hyrderne. Kan der på nuværende tidspunkt vises noget om resultatet af præsidentvalget?

Det vises, at det fortsat er sandsynligt, at det falder ud til Obamas fordel – at han genvælges. Jeg ser så meget lys omkring ham. Meget støtte i de næste dage er uendeligt vigtigt. De bedes vi være opmærksomme på. Støtte til nedfældning til gralen i Det Hvide Hus er uendeligt vigtig.

Bente D.:

Under tjenesten i dag fikk jeg et sterkt inntrykk av gralen i Det Hvite Hus aldri før har vært så intens, ekspensiv og kraftfull. Så gyllent vibrerende og så sterkt lyser den, og også er Obama beskyttet av denne gralen hvorhen han beveger seg. Det er som om han bærer en liten miniatyr av gralen rundt om seg.

Fader-Moder-Gud, er det noe særlig vi skal være oppmerksomme på i disse siste dager før valget den 6. november?

Det anbefales at vi fortsetter det indre samarbeide for, og rundt om gralen i Det Hvite Hus i form av offerildsarbeide og beskyttelse, hvor det er en så sterk friksjon for tiden. Det er den viktigste oppgave nå. Det er fremdeles et meget tett løp. Det ser ut til å ha styrket Obama, hva fremkommer av de siste dagers opplysninger om at arbeidsledigheten har

sunket, og også hans hurtige reaksjon med å fordele hjelp til de rammede under stormen Sandy. Han har igangsatt mange større tiltak for å forsøke å lindre den dype smerte mange amerikanere kjenner under denne tiden.

Som afslutning vil vi da lige fortælle jer, at vi mødte nogle reaktioner på vor promovning af Obama via vore t-shirts, som vi bar begge dage i Virginia. Nogle bifaldt helt tydeligt vor åbenlyse støtte, mens ejeren af sydstats-motellet, som er en latinamerikansk mand i middelklassen, startede en diskussion med os om, hvorfor vi dog støttede Obama, idet han satte kryds ved Romney. Vi bærer fortsat Obama med os på t-shirten, når vi i morgen drager til Pennsylvania, som er en anden af svingstaterne ☺

Og selvom det indre arbejde er meget krævende, og vi bestemt ikke er på ferie i USA, er vi også fyldt med taknemmelighed over at være med i dette og i det hele taget at være i landet, der er så elsket og kendt i vort indre. Da vi i går forlod Williamsburg, havde vi begge en dyb følelse af taknemmelighed over at have fået mulighed for at besøge dette smukke sted og være i strømmen fra det råd, der står bag USA's stiftelse og udvikling.

*Retsbygningen i 1700-tallets Williamsburg
Læg mærke til det engelske flag, som symbol på koloniens tilhørsforhold til England*

*Guvernørens palads i Williamsburg
Også Thomas Jefferson boede her, da han var guvernør i Virginia*

Dag 7 – Washington

Lørdagen i Washington, hvor vi aftenen før trætte var kommet hjem efter vor tur rundt i Virginia, var en hviledag på klosteret med tjeneste for gralen i Det Hvide Hus og skrivning af Hyrde-Nyt.

*Abraham Lincoln byder velkommen i Gettysburg National Military Park
d. 4. november 2012*

Dag 8 – Pennsylvanias Gettysburg med sportrækning og indstrømningsarbejde

For første gang under vor USA-rejse vågnede vi søndag morgen friske og udhvilede op på klosteret efter en nat, hvor vi fornemmede en langt større ro i det indre, **som føltes som, at et velsignende gennembrud nu omsider havde fundet.** Glædesfyldte talte vi om det gennembrud, som vi fornemmede, og vi mærkede, hvordan håbet og fortrøstningen om lysets sejr var stigende i os, og hvorfor det derfor var endnu lettere at holde visionen i lyset. Efter atter et godt morgenmåltid og tidligt arbejde på computeren satte vi os til den ekstra tjeneste for gralen i Det Hvide Hus, som vi om lørdagen havde lagt ind i programmet.

Og det blev en tjeneste, hvor strømmen til gralen i Det Hvide Hus flød næsten helt uhindret. I alle tidligere tjenester har vi måttet arbejde i op til en halv time ind i modkræfter, friktion og tunge bevidsthedslag, førend strømmen mere uhindret kunne bane sig vej, men søndag kunne vi efter beskyttelsen straks være instrumenter for en meget dyb frekvens af Assisi-gralens gralskærlighed, der strømmede så dybt og smukt ind i gralen i Det Hvide Hus, at det var meget bevægende for os. Bente oplevede, at gralen blev rødglødende, hvilket hun aldrig før har set, og til mig kom der den forståelse: **"En test er bestået, som har udløst en positiv karma, og derfor er en større beskyttelse af gralen i Det Hvide Hus nu tilladt."** (Jeg går ud fra, at testen handler om håndteringen af naturkatastrofen Sandy). I tjenestens sidste halvdel kunne vi også som noget nyt under denne opgave i USA arbejde med de uendeligt smukke vibrationer af Jesu og Marias Hellige Hjerter, som nu strømmede uhindret ind i USA's smerteslag, og som fornemmedes at nå alle dem, der af orkanen Sandy var blevet åbne i hjertecentret, som en favnende trøst og støtte til den videre smertebearbejdning. Det var som Guds nådefulde kærlighed nu kunne nå frem. Så smukt var det, at vore tårer ofte rendt under denne tjeneste.

Endeligt blev det under tjenesten vist, at det nu var ok ikke blot at tage til Gettysburg, men også videre til Philadelphia for at bane sporet til lysvejen mellem Gettysburg og Philadelphia. Den vistes som, at den ville blive meget gylden, og at vi således også kunne bane det sidste spor ned mod Washington, således at triangelen mellem Washington-Gettysburg-Philadelphia kunne skabes. Om vort arbejde i Pennsylvania blev det d. 4. september inspireret:

Denne tur vises også som vældig optimal og gavnlig - dækkende det område, der ligger inden for den triangel, som skabes. Pennsylvania er generelt lidt højere vibrerende end Virginia. Pennsylvania er en af de mere progressive amerikanske stater. Der er et meget smukt, hjertepræget indstrømningssted ved Gettysburg, hvor Abraham Lincoln holdt sin store tale. Det ville være optimalt, hvis vi opholder os lige der, hvor han holdt sin tale, og forstærker dette hjertesteds vibrationer og strømme.

Philadelphia vises om en mere lysende by end de fleste amerikanske storbyer. Det er naturligt, at når vi er i Philadelphia, arbejder vi på det sted, hvor de store disciple omkring USA's grundlæggelse arbejdede. Der er stadigvæk det lysende univers over det sted, som vi også oplever det ved Frihedsgudinden og ved USA's kongres. Det er 7. stråle-ashramen med mesteren R, Greven, som ligesom har et form for "depot" over Independence Hall. Vi kan vide, at vi trækker det lysende univers længere ned mod de fysisk/æteriske lag, når vi arbejder der.

Generelt kan vi igen være bevidst om, at der skabes en triangel mellem Washington-Gettysburg-Philadelphia. Det vil være en mindre krævende tur end turen i Virginia, fordi Pennsylvania generelt er højere vibrerende.

Efter søndagens tjeneste på klosteret kunne vi således i højt humør og med stor fortrøstning begive os ud på Pennsylvania-opgaven – naturligvis som på Virginia-opgaven iført vore Obama t-shirts. På denne 8. dag i USA oplevede vi en meget hyppig, glædesfyldt respons på vor åbenlyse støtte til Obama. På klosteret ankom søndag morgen en stor gruppe af primært afroamerikanske kvinder, der samledes til en dag med bønner. Mange af disse smukke medsøstre kommenterede med glæde vore t-shirts, f.eks. med ordene *"I like your t-shirt!"* En af kvinderne mistede mælet og med tårer i øjnene stirrede hun på os. Måske var hun forundret og taknemmelig over, at to hvide kvinder viste vor uforbeholdne støtte til ikke blot Obama, men i det hele taget til det afroamerikanske samfund. Nonnerne på klosteret har også kun vist glæde og opbakning til os over, at vi på står åbent frem, og en af dem udtalte, at *"han er en så smuk og god repræsentant for vort land."* Ja, selvom Obama af hensyn til kvinders rettigheder går ind for abort og nu også ægteskaber mellem personer af samme køn, som jo er imod katolsk lære, så overstråler hans vedholdende idealistiske arbejde for at skabe et mere solidarisk samfund med inkludering af de svage grupper og hans arbejde for større sikkerhed og fred internationalt jo til fulde skismerne omkring abort og homo-ægteskaber. Obamas arbejde hviler jo på de dybeste lag af de kristne idealer, og det anerkender Den Katolske Kirke i USA også mere og mere.

Også på vor tur op til og i Gettysburg fik vi mange positive tilkendegivelser omkring vor støtte til Obama, som disse mennesker også delte, kvinder og mænd, og vi begyndte nu at svare på deres henvendelser med sloganet *"Four more years"*. En enkelt modstand mødte vi dog også, da en ældre kvinde med mishag kiggede på os og lyttede til vor dansk/norske samtale. Hun spurgte os: *"Hvor er I fra?"* På vort svar sagde hun med fortrøstning: *"Ja men, så kan I jo slet ikke stemme"*. ☺

Vi har fundet ud af, at det vist er meget modigt af os, at vi på denne måde åbenlyst viser vor støtte til Obama. I Virginia oplevede vi nogle huse og landejendomme, hvor ejerne havde sat et skilt op i haven med enten *"Obama-Biden"* eller med *"Romney-Ryan"*, men vi har ikke set andre tilkendegivelser, og ingen bærer t-shirts eller emblemer. Vort tilsyneladende mod fik vi naturligvis megen indbyrdes sjov ud af.

Kærlighed til USA's store præsident Abraham Lincoln, som holdt Unionen samlet, da den var ved at blive splittet som følge af hans frigivelse af alle slaver

Vor 125 km lange tur op til Gettysburg afslørede et meget smukt, kuperet og frodigt landskab i Nord-Virginia og Pennsylvania, som vi åbenlyst beundrede. Vi kørte ind i et tydeligvis koldere højlandsområde, og næsten alle træer har således smidt deres løv, mens vi stadigvæk oplever de smukke efterårsfarver i området omkring Washington og Vest- og Syd-Virginia. I dette smukke landskab, hvor der ikke var megen bebyggelse og dermed menneskelig "støj", var sportrækningen relativt uhindret, og fortsat friske ankom vil til Gettysburg National Military Park – et stort naturområde, hvor det afgørende slag i Den Amerikanske Borgerkrig fandt sted i dagene 1., 2. og 3. juli 1863, og hvor Abraham Lincoln d. 19. november 1863 dedikerede og helliggjorde kirkegården gennem sin berømte "Gettysburg Address".

Soldier's National Cemetery i Gettysburg

Som det ses i inspirationen var det allervigtigste i Gettysburg at intensivere indstrømningsfokusset, hvor Lincoln holdt sin tale, og vi begav os således efter en hurtig frokost i det smukke "Visitor Center" straks til "the Soldier's National Cemetery", hvor godt 3.000 af de mange faldne under de tre dage i juli 1863 – de fleste som ukendte soldater – ligger begravet i cirkler omkring det sted, hvor Abraham Lincoln dedikerede kirkegården gennem sin tale.

Det var meget smukt at vandre i den dybe fred og stilhed, der hersker på kirkegården, og endnu smukkere at arbejde i den strøm, der går ind til dette helligsted. Og helligsted er det så sandelig. Jeg tror aldrig, jeg har siddet i så smuk en frekvens af den medfølelse kærlighed, der vibrerer her på kirkegården, uden at det føles som at sidde i en svær tyngde. Der er også de opløftende strømme af høje idealer, som Lincoln så vedholdende kæmpede for, og således er det, som at Guds medfølelse hjerte er smeltet sammen med opløftelsen ved at kæmpe for det, man har kært. Under den halve times tjeneste på stedet for Lincolns tale arbejdede vi også bevidst med at forbinde gralen i Det Hvide Hus med dette helligsted, og herefter vandrede vi taknemmelige atter rundt på kirkegården.

*Her holdt Abraham Lincoln sin Gettysburg Address.
Ved stedet er rejst et højt monument omgivet af 4 marmorstatuer for:
Krig, Historie, Overflod og Fred
Og i toppen troner Kvinden (gudinden) for Frihed, som favner sine døde*

Efter 3 timers fordybelse i Gettysburg begav vi os ud på den næste sportrækning på ca. 220 km østpå til Pennsylvanias hovedstad Philadelphia, USA's 5. største by. Det blev en krævende sportrækning med megen ild, men vor gode veninde "Fru Garmin" hjalp os problemløst til hotellet tæt på Philadelphia International Airport. Hun angav en overraskende genvej, for efter mange kilometers kørsel ad et motorvejssystem guidede hun os ud på små, snoede og kringlede skovveje og herefter gennem talrige forstæder. Vi havde selv helt mistet orienteringen og var noget forundrede over den vej, vi blev anvist, men da vi nåede frem til hotellet, kunne vi se, at vi havde kørt den korteste tur med mindst muligt tidsforbrug. Vi kørte i alt 350 km under denne dag med at skabe to af lysvejene i triangel.

Efter et hurtigt aftensmåltid så vi lidt tv på vore computere (dansk/norsk tv om valgkampen i USA), og gik så til ro til en nat, der igen har været præget af krævende renselsesarbejde, men det er jo naturligt og gavnligt, når vi er på en opgave med sportrækning og indstrømning i hidtil "ubesøgt" land. Bente havde drømme om megen travlhed med hovedrengøring op til jul, som vi tolkede som det nødvendige og gavnlige renselsesarbejde, førend Kristus kan fødes i menneskers hjerte.

Dag 9 - Pennsylvanias Philadelphia og Independence Hall med sportrækning og indstrømningsarbejde

Assembly Hall i Philadelphia, USA's første kongresbygning,
hvor USA's indviede forfatningsfædre nedskrev og gennemførte
"the Declaration of Independence" og "the Constitution"

Man kan ganske roligt kalde Philadelphias "Independence Hall" og "the Assembly Hall" i denne smukke 1700-tals bygning for USA's Bethlehem. Her blev USA født gennem de indviede forfatningsfædre, George Washington, Benjamin Franklin, Thomas Jefferson m.fl., som stod i strømmen fra de mestre, som står som de indre hovedfokusholdere bag bestræbelserne på at skabe USA som en nation, hvori alle menneskeheden racer, nationaliteter, kulturer, religioner lever sammen i mangfoldighed og broder-/søsterskab.

Efter besøg i endnu et smukt "Visitor Center" for "Independence Hall" begav vi os til bygningen, hvor vi af en gruppeguide i en times tid fik mulighed for at fordybe os. Og heldigvis fik vi denne time, for det passede lige med, at strømmen kom igennem og fik trukket det meget højt vibrerende univers længere ned mod det æteriske/fysiske plan, som det med Assisi-gralens strømme var vor opgave. Vi var i en større gruppe ledet af guiden,

men man kan jo stille sig lidt i baggrunden og med lukkede øjne gå så dybt ind i strømmen, at dette fokus er det viktigste, således at et gjennombrud kan skabes 😊

*"Independence Hall", Philadelphia,
den smukke 1700-tals bygning, der nu ligger med moderne højhuse som baggrund*

Bente beskriver det således:

"Vi var igjen på arbeide, i form av sportrekking, fra vårt hotell og på vei inn med tog til Independence Hall. Det var med dyp refleksjon, ettertanke og stor ærbødighet vi stod utenfor huset i påvente av vår guide, og når vi så ble vist inn i bygget, sammen med en relativt stor gruppe mennesker, ble jeg dypt preget av en mektighet som bare ble ved, en historisk storhet som var så ubeskrivelig, for her har de store amerikanske landsfedre sittet og snakket sammen, drøftet, diskutert og signert den amerikanske uavhengighetserklæring, og også konstitusjonen.

Møbler, og stort sett alt vi så av inventar, var originalt fra den tiden. Vi var virkelig på historisk grunn.

Vi kjente begge, at vi var på indre arbeide, men etter et stykke tid, og kanskje 15-20 min, begynte innstrømningen virkelig å presse på, vi ble stående tett i gruppen og forsøke å lytte til vår guide, mens strømmen intensiverte og virkelig forsøkte å komme igjennom og ned. Vi sto innadvendte og lot oss bruke.

Gruppen, og vi, beveget oss opp i andre etasje, som mest bestod av to spisesaler og et trapperom. Mens guiden fortsatte sin fortelling, forble vi begge innadvendte, selvfølgelig så optimalt som mulig når vi var i en slik setting, hvor vi ble sittende på en benk langs vegg

tilsynelatende lyttende til vår guide, men våre armer og hender var jo i en litt underlig stilling enn de andres. Jeg oppdaget en kvinne som ble stående lenge og stirre undrende på Bente, og jeg tenkte at det kanskje ikke var så helt ok vi ble sittende så meditative i en slik samling. Og helt plutselig kom en kvinne fra Amishfolket, som også var med i gruppen, og stilte seg rett foran Bente for på en måte og gi henne en beskyttelse/kamuflering av det videre indre arbeide. Et godt bilde på hvordan englene arbeider rundt oss.

Vi ble ved vårt indre arbeide og nedfelling, selv om jeg beveget meg litt rundt om i salen for ikke å vekke så stor oppmerksomhet, men til stadighet måtte stoppe opp for at den kraftige strøm som kom strømmende på. Gjennombruddet kom i en så kraft med de gylne Kristus's kjærlighetsstrømmer, de favnende medfølende strømmer som igjen fikk mine tårer til å renne fritt. Det var så bevegende å være her under dette arbeidet, hvor også idealismen vibrerer.

Det var som om vi fikk forankret en instrømning lenger ned i det fysiske lag, trekke vibrasjonene lenger ned.

På vår vei tilbake ble jeg litt overrasket over at det var strømmene fra dette sted vi skulle trekke med oss videre til Washington DC, men også at Assisi-gralens strømmer kan flyte sammen rundt om hvor vi har beveget oss. Noen svært få ganger, under sportrekkingsarbeide, har jeg opplevd at mine armer og hender visner, eller kjennes ut som om de på en måte blir lammet, og dette hendte også her på vei hjem fra Independence Hall."

De ca. 220 km sportrækning til det 3. ben i trianglen mellem Philadelphia og Washington blev den mest krævende af dem alle, og da vi ydermere røg ind i den første kødannelse på vore ture rundt i staterne, som der – med fru Garmins gode hjælp - gik mere end en time med at komme fri fra, var vi naturligvis meget trætte ved hjemkomst dagen før den vigtige valgdag. Men samtidigt var vi glade og taknemmelige over, at det var lykkedes at skabe større dybde i indstrømningsfokiene i Gettysburg og Philadelphia samt sportrækning, således at trianglen blev skabt. Nu kan denne – ligesom den nye triangel i Virginia mellem Washington-Monticello-Williamsburg – løbende intensiveres, selvom vi ikke mere eller måske ikke foreløbigt er i disse områder.

Dag 10 - Washington på USA's valgdag d. 6. november 2012

Kl. 09.30 her i Washington startede vi en tjeneste for gralen i Det Hvide Hus, som viste sig, at blive **det store gennembrud** med den mest ekstatiske, glædesfyldte opstandelseskærlighed gennem mere end en ½ time, som jeg næsten husker at have oplevet. **Og vi mener, at valgresultatet blev afsløret, selvom valghandlingerne først lige var begyndt på Østkysten, da vi lavede tjenesten.** Vi vover det ene øje og deler hermed tjenesten og det inspirerede med jer.

Bare et kvarter inde i tjenesten, hvor opstandelsens glæde begyndte at vibrere, strømmede der en inspiration til os begge med billeder og forståelser, mens vore tårer rendte i stride strømme. Jeg søgte at skrive ned under tjenesten og håber, at jeg fik det vigtigste med, for min hånd kunne ikke følge med i inspirationsstrømmen:

JOY TO THE WORLD

BW: *Obama vistes i et stort lys, der helt omgiver ham. Obama vil stå stærkere, mere viis og også mere medfølende i de næste 4 år. Der er en mulighed for et større samarbejde mellem de hidtil så splittede fløje i Kongressen, og således kan større reformer ske i den næste periode.*

Syntesens (enhedens) vinde blæser ind over USA. Healingen af nationens sår fremmes. Flere naturkatastrofer vil samle det amerikanske folk i højere grad, end vi har set det i det sidste årti. En ny dag gryr nu. Nye vinde blæser.

Vi vil se, hvordan medfølelse og solidaritet vil vokse i det amerikanske folk efter et årti med synlig større splittelse og friktion mellem nyt og gammelt.

JOY TO THE WORLD (englene sang i ekstatisk glæde, når disse ord kom igen og igen)

Al den friktion, der er kommet til overfladen i de sidste 4 år, har været et nødvendigt skridt til forvandling før et bevidsthedsløft.

Her i slutningen af 2012 – det år, som menneskebørnene har knyttet så store forhåbninger til – er lysets sejr i USA et af de mest betydningsfulde skridt på vejen mod Den Nye Tid.

JOY TO THE WORLD.

Det er svært med ord at beskrive den uendelige glæde, der blev udstrømmet af engleriget under tjenesten. Så ekstatisk en glæde, at jeg mangler ord for det.

Ved afslutningen af tjenesten kom fra rådet:

Tak for det gode samarbejde med hele hyrdegruppen. Selvom jeres kroppe har våndet sig, har I stået med offervilje og vedholdenhet. Det har betydet mere, end I overhovedet kan forestille jer.

BD: Tjenesten for gralen i Det Hvite Hus i dag utløp for meg meget sterk. Jeg har aldri før opplevd en så overflommende dyp kjærlighet og glede for dette indre guddommelige samarbeide, som vi gjorde det i dag.

Bildet som først ble vist meg, var at vi var enormt mange lysarbeidere og gralstjenere som stod rundt om, og i flere sirkler rundt instrømningsstedet for gralen i Det Hvite Hus i dag, for å bistå innstrømningen og beskytte gralen, og hver og en av oss, på hver våres særlige måte.

Etterhvert som vi kalte på Assisi-gralens dypeste essens, den favnende blødende medfølende kjærlighet, og dette var altså helt i begynnelsen av tjenesten, vises et bilde av innstrømningen strømmende inn i jorden som en gylden strøm så kraftfull, men flytende så enkelt og fritt. Bildet viste så, at jorden åpnet seg, og hvor jeg fikk se lag på lag av jordskorpene dypt ned under Det Hvite Hus, og helt ned til hjertesenteret under huset. Hjertesenteret under Det Hvite Hus pulserte kraftig med de vibrasjoner som strømmet opp og ned, inn og ut, og på dette tidspunktet forsto jeg, at nå har amerikanerne valgt å beholde President Barack Obama for fire nye år. Obama har vunnet kampen om presidentskapet i USA for de neste fire år.

Under de neste to-tre musikkstykker som ble spilt, ble ilden mer og mer intens og rødglødende, og jorden åpnet seg enda bredere og videre, og hvor ilden bare fortsatte å strømme inn og opp fra jordens hjertesenter som en fontene av en gylden-rød strøm av de dypeste Kristi blødende hjertestrømmer som fritt kunne flyte videre ut til menneskeheten og det amerikanske folk, som nå har valgt å følge lysets vei under dette meget tette presidentvalget.

Det ble også vist meg et bilde av hele planeten jorden, sett utenfra, hvor innstrømningen ved Det Hvite Hus nå er som en stor pulserende vulkan som lyser opp så kraftfullt, og sender sine strømmer og vibrasjoner rundt om det hele.

Med enorm dyp glede, og overveldende gledestårer som ikke ville stoppe å renne, fikk vi oppleve den ekstatiske glede i det indre av engler og indre grupper som lykksalig og gledesfylt danset og sang, og sendte deres lovprising ned til menneskeheten. Nå er kampen over.

Etter mange dagers indre arbeide har vi kjent på hvordan det er tungt, trettende og brennende for våre ytre som indre legemer, og hvor "Broder esel" stadigvekk verker, og hvor vi til tider har sytet og klaget over hvor ille det er, så fikk jeg virkelig kjenne på hvor

liten en betydning det er i forhold til dette fantastiske guddommelige samarbeide vi nå har vært med på, for å løfte en verden som virkelig kan klage. Jeg var flau over å ha erkjent disse fysiske plager.

Den nye dag gryr - "Joy to the World"

Efter tjenesten var vi – fyldt af glæde og lettelse - på besøg i det franciskanske helligsted "The Holy Land", som ligger i nærheden af klosteret. "The Holy Land" er en stor kirke beliggende i en stor, frodig park med flot udsigt. I kirken er alle helligstederne fra Jesus tid i Det Hellige Land genskabt, og her strømmer vibrationer, der nærmest minder om Assisi-gralens strøm af Jesu og Marias Hellige Hjerter. En præst fra min orden havde inviteret os – også til en frokost, som vi spiste i klosterets refektorium med ham og brødrene i OFM-ordenen. På vejen hjem til klosteret smuttede vi forbi et supermarked for at købe festkage, som vi ville dele med søstre – vi mente jo, at vi kendte valgresultatet, der ventedes med spænding i hele USA – ja, overalt på jorden.

Alle dem, vi talte med – også søstre – håbede så inderligt på Obamas genvalg, men alle var ængstelige over, hvorvidt det nu også lykkedes. Så festkagen måtte vente til den følgende dag, søstre turde simpelthen ikke at spise den, før valgresultatet forelå.

Fra hen på eftermiddagen fulgte vi norsk TV2's meget fine valgdækning, og da resultatet - inden alle stemmer i flere svingstater var talt helt op – blev officielt ca. kl. 23.00 i Washington kunne vor store fortrøstning gå over i den ekstatiske glæde, som vi havde oplevet under tjenesten om morgen. Vi blev oppe, således at vi kunne se og høre Obamas sejrstale direkte.

Michelle og Barack Obama før sejrstalen i Chicago d. 7. november 2012

Millioner af mennesker jorden over er i dag fyldt af den glæde, der udstrømmes fra engleriget, og som kan fremme større vedholdenhed, engagement og gå-på-mod til at arbejde støt videre med at manifestere de idealer, som Præsident Obama står som en spydspids for.

Og vi i hyrdegruppen har fået en fortsat opgave med at støtte præsident Obama i de næste 4 år – gennem vore søndagstjenester og evt. andre tjenester, når der er større behov, samt gennem fortsatte rejser til USA. Bente og jeg er allerede ved at reflektere over, hvornår i 2013 vi evt. kan komme til USA igen, hvis rådet anbefaler det.

Vi har løftet denne opgave i fællesskab, og hvert eneste bidrag har været med til, at Gudsriget åbne sig i den ekstatiske glæde med "JOY TO THE WORLD" efter det dybeste gennembrud, som Bente og jeg nogensinde har oplevet. Det er meget stort, det vi har været med i, og der vil gå nogen tid, førend vi forstår og erkender rækkevidden af det, og dybere forståelser må vente, til vi fra de indre planer kan overskue det, som der er så få ord for i vore fysiske liv. Tillykke og tak til alle venner i det indre og det ydre.

Andre lysarbejdergrupper og millioner af mennesker af god vilje har været med, og deres bidrag har flettet sig ind i vores i det smukkeste mønster af lys, farver og toner, der bragte gennembruddet. Vi står alle styrkede med **"Yes we can"**, når vi vælger samarbejdets ånd i det ydre og/eller det indre.

I har jo nok alle set og hørt Obamas sejrstale, som igen med dens universalitet, visdom, idealisme, kraft, kærlighed, vedholdenhed og håb så tydeligt demonstrer, hvorfor han er sat i spidsen for de fornyelser af USA, der vil gavne hele jorden. Tak kære Barack Obama, for at du har sagt ja til 4 år mere i verdens nok sværeste job som USA's præsident med alle de

ofre, det vil betyde for dig og din familie. Tak for din villighed til fortsat at stå som spydspids på hele menneskehedens vegne. Vi er med dig.

Victory speech i Chicago d. 7. november 2012

Victory speech i Chicago d. 7. november 2012

Dag 11 – Washington

Dagen efter valget var vi så trætte i vore indre legemer, at vi forudså, at de sidste dage blot skulle være healing og afslapning i den store indre glæde, der fortsat er så tydelig. Men efter afslapning d. 7. november, vågnede vi d. 8. november op efter en lang, healende søvn, og følte os så friske og opløftede, at vi med glæde besluttede at tage endnu en tørn med indstrømningsarbejde i Washington.

Dag 12 – Washington

I det smukkeste november-vejr med blå himmel og strålende solskin, der helt svarede til solskinnet i vort indre, drog vi først til **US Congress**. Den håbefulde inspiration fra valgdagen om, at sejren for lyset ved genvalget af Præsident Obama kunne betyde en opblødning i det republikanske parti i kongressen: *"Der er en mulighed for et større samarbejde mellem de hidtil så splittede fløje i Kongressen, og således kan større reformer ske i den næste periode"* motiverede os til denne ekstra bestræbelse. Og da "the speaker of the House", John Boehner, den højest placerede republikaner i USA, dagen efter valget i et tv-interview signalerede en helt ny vilje til samarbejde, bl.a. med ordene *"Præsident Obama, dette er dit øjeblik. Vi er klar til at blive ledet"*, var vi endnu mere motiverede.

US Congress d. 8. november 2012 – set fra østsiden

Om vort arbejde i US Congress beretter Bente D. følgende:

Vi hadde nettopp kommet inn i US Congress, og valgte å sette oss ned for å se filmene om Senatet og om Representantenes Hus, for så kunne vi bare sitte og nedfelle mens vi kikket på filmene, var planen. Vi hadde ikke før satt oss ned, og hvor jeg koblet meg på gruppe-gralen og hyrdegruppe-gralen, og stilte meg til rådighet for instrømningsarbeidet ved US Capitol, før de guddommelige strømmer av medfølelse kjærlighet, bror- og søsterskap fløt kraftig igjennom meg, at jeg bare måtte lukke øynene og kun gå innad og nedfelle. Det ble ikke mye av filmene vi fikk se, men så fikk vi gjort en mye viktigere oppgave. Nå flyter det så mye lettere her ved Kongressen, og det var meget bevegende å sitte i strømmen.

Ja, det var et meget smukt indre samarbejde, vi var redskaber for i US Congress, og som "trak" den guddommelige bevågenhed og hjælp længere ned mod det æteriske/fysiske plan, således at denne lettere kan "fanges" af de mere visionære politikere, der her arbejder

for en større helhed, samt forhåbentlig give større beskyttelse i forhold til de modkræfter, der har åbninger ind til de "umodne" politikere, der stadigvæk er præget af særinteresser, bl.a. gennem den forvrængede del af kapitalmagten og dens stærke lobbyisme med "køb" af politikers stemmer. Det er altid med en følelse af storslåethed at være i US Congress, og nu kan vi håbe, at et nyt storslået kapitel i det politiske liv i Washington skrives i de næste 4 år.

*US Congress d. 8. november 2012 - set fra vestsiden mod the Mall.
Det er fra balkonen, der skimtes mellem træerne, at
Barack Obama d. 21. januar 2013, genindsættes som USA's præsident,
og giver sin "Inaguration Address".
Arbejdet til indsættelses-højtidlighederne er allerede begyndt
(de blå presenninger)*

Herefter tog vi en taxi med en afroamerikansk chauffør til **Det Hvide Hus**. Også med ham udspandt der sig en meget glædesfyldt samtale om genvalget af Obama, hvor han gav udtryk for sin glæde over, at vi – som "repræsentanter" for Europa – også støttede op om "hans" præsident.

Det Hvide Hus strålede både i indre og ydre solskin, og på vor bæk i Lafayette Parken lukkede vi øjnene og åbnede hænderne til en tjeneste, der som ved US Congress strømmede så uhindret og smukt. Vi havde nok siddet i vort indre arbejde i ½ time – helt tabt for den ydre verden – før vi igen havde en af vore mange morsomme oplevelser på denne tur.

Pludselig mærkede jeg, at en person satte sig tæt op ad mig på bænken, og Bente D. mærkede en anden person stille sig bag hende med hænderne på hendes skuldre. Vi åbnede skyndsomt øjnene og brast så i hjertelig latter. En teatertrup med 4 mænd klædt helt i sort

og sorte parykker og 4 kvinder klædt helt i hvidt og hvide parykker havde åbenbart opdaget disse mærkelige damer med lukkede øjne og åbne håndflader i tjeneste. Mændene gjorde kærligt grin med os ved at gøre akkurat det samme som vi, mens kvinderne filmede os! Vi "forlangte" herefter, at de tog et foto af os med vores kamera, så vi kunne dele oplevelsen med jer. Kvinderne tog fotoet, og mændene stillede sig bag ved os.

*I Lafayette-parken over for Det Hvide Hus med 4 glade gutter.
Også parken og Pennsylvania Avenue er ved at blive gjort klar
til indsættelses-højtidelighederne (skurvognen)*

Ved aftensmaden på klosteret fortalte vi søstre om oplevelsen, og de glædede sig til at se den film, som blev optaget med os, idet de da regnede med, at den ville blive transmitteret på landsdækkende tv!

Som sidste, bevidste indstrømningsarbejde på denne minderige og smukke dag drog vi med "fru Garmin" til **Lincoln Memorial**, hvor vi arbejdede i samme smukke strøm. Turen til Lincoln Memorial langs østsiden og sydsiden af Det Hvide Hus var præget af et meget brændende indre arbejde med gylden ild. Der blev helt tydeligt uddybet et lysspor gennem nogle tunge bevidsthedslag.

Selvom vi efter det sidste job ved Lincoln Memorial var godt brændte i vore legemer og meget trætte, var det med en glæde, at vi drog tilbage til klosteret i bevidstheden om, at havde nået igen at arbejde direkte på alle de tre vigtigste indstrømningsfoki i Washington.

Bente D. skriver endvidere om vore erfaringer denne sidste fulde dag i Washington:

Jeg har flere ganger i dag tatt meg i å se, at vi har gått rundt i byen med et lite smil om munnen begge to, hvor jeg har kjent på en lyksalighet over amerikanernes valg med å gå lysets vei. Jeg er sikker på, at med dette resultatet, og det dypere samarbeide som vil komme, vil det være at amerikanerne vil ta et kvantesprang i riktig retning.

Ja, vi gikk rundt i en uendeligt smuk lyksalighet.

Det Hvide Hus d. 8. november 2012 – gralen stråler

Som I nok har opdaget det, er der her dagen efter valget flere håbefulde tilkendegivelser – i det republikanske parti og hos iagttagere og kommentatorer - om, at der nu begynder at blæse nye vinde i det politiske klima i Washington, som vi kan støtte gennem vore fortsatte tjenester for gralen i Det Hvide Hus. Der kommer en meget vanskelig tid for Obama og kongressen, hvor vigtige reformer skal gennemføres for bl.a. fortsat at støtte økonomien og jobskabelsen, nedbringe den astronomiske gæld, gennemføre det næste led af sundhedsreformen, mere kontrol med pengestrømmen (strammere kontrol med bank- og finansverdenen), energi- og klimapolitiske tiltag, tilbagetrækningen fra Afghanistan m.v. Vor indre støtte som "indre politisk aktivist i Den Nye Tid" er meget påkrævet, og således kan vi via vort tjenestearbejde støtte, at US Congress begynder det samarbejde, der vil tjene befolkningen, USA og Verdenssamfundet som helhed og ikke mere den primitive kapitalmagts særinteresser.

Obama d. 8. november 2012

Til slut vil jeg lige gøre opmærksom på en video, der nu ligger på nok flere medieres hjemmeside. Dagen efter valget holdt Obama i Chicago en "privat" tale for sin kampagnestab, hvor han græd de samme tårer, som Bente D. og jeg græd under gennembruddet for Gudsriget på valgdagen. De tårer af glæde og taknemmelighed, der strømmer, når vi er en del af menneskehedens samlede hjertelængsel og mærker, at Den Nye Tid med broder-/søsterskab skabes i det indre og lidt efter lidt manifesteres i det ydre.

Obamas tale til sin kampagnestab i Chicago dagen efter valget:

<http://www.dr.dk/Nyheder/Udland/2012/11/09/072826.htm>

Kærlige hilsner med fred og alt godt fra Washington – **JOY TO THE WORLD**

Bente Drikakisi og Bente Wolf

ASSISI MISSION - c/o Bente Wolf - Via Fortini 7 - I-06081 Assisi (PG) - Italy

tel. +39 075 8155 278 - e-mail: bente@assisimission.net

web: <http://www.assisimission.net>